

Csatáné Bartha Irénke
Szorítsd szívedre

Csend van,
ünnep előtti
várakozás
csendje.
Égi tarisznyából
ezüstmorzsák
pilinkélnek.
Hópelyhekben
Sziromló
békét
szítál az Isten,
takarónak
didergő
lelkekre...

Fehér abrosszal
terít a csend,
olyan törékenyek
a fényteli esték...!
Szorítsd jól
szívedre
a jászol melegét!

Hópelyhek

Vert csipkéből
könnyű csillagok
kecsesek
szépek
remegnek
ragyognak
égnek
arcodra
suttogva
pilinkélnek
alig érintenek
s máris
könnyekké válnak
ezek az
illanó
csalóka
könnyek
oly könnyeden
gurulnak
peregnek
helyükbe hiába
jönnek újak
ha oda
a tánc
a ragyogás
ne bánd
virágok
gyökerek
éltetik tovább

A bűvös ajtó

Emlékeimben a bűvös ajtót látom,
türelmetlenül hányszor lestem,
hogy táruljon sok fényes,
gyermekkori Karácsony estén.
Kipirult arccal, dobogó szívvel
vártam, mikor kattant a zárja,
s mikor ragyog fel
csábítón a titkok karácsonyfája.
Rég volt, évek jöttek, mentek,
felnőtt rég az a gyermek,
de a lélek őrzi az emléket,
s a vágyat, hogy azt az ajtót bűvölhesse.
Ma már többet tudok a Karácsonyról,
gazdagabb titkok hívnak, várnak,
hiszem, az ajtó még kitárulhat,
jöhet gond, nyugalom, öröm,
ha Jézus ott vár a küszöbön.